

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. novembrī iesniedza Curtea de Apel Cluj (Rumānija) – SC Panavitrans SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Lieta C-828/19)

(2020/C 201/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: SC Panavitrans SRL

Atbildētāji apelācijas tiesvedībā: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj un Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nodokļa, kas atzīts par neatbilstošu Kopienas tiesību normām, atmaksai ir noteikts atmaksas termiņš, kas ir īsāks par vispārējo noilguma termiņu, kāds attiecībā uz nodokļu atmaksas prasījumiem paredzēts valsts tiesībās?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. novembrī iesniedza Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – kriminālprocess pret NC

(Lieta C-840/19)

(2020/C 201/05)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

NC

Otra puse procesā:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkts, Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. panta 1. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības ('I'), – kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 83. panta 2. punktu, – 4. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka iestāde, kas neietilpst tiesu varā – Curtea Constituțională a României (Rumānijas Konstitucionālā tiesa) –, pieņem nolēmumu, kurā uzliek pienākumu atkārtoti izskatīt noteiktā laikposmā [pirmajā instancē] izspriestās korupcijas lietas, kuras tiek izskatītas apelācijas instancē, tādēļ, ka augstākās instances tiesā nebija izveidotas šajā jomā specializētas tiesnešu kolēģijas, kaut arī atzīstot kolēģiju sastāvā esošo tiesnešu specializāciju?
2. Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta [2. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka iestāde, kas neietilpst tiesu varā, konstatē augstākās instances tiesas palātas kolēģijas sastāva nelikumību (kolēģijas, kas sastāv no amatā esošiem tiesnešiem, kuri iecelšanas amatā brīdī ir atbilduši cita starpā specializācijas prasību, kas ir nepieciešama iecelšanai amatā augstākās instances tiesā)?